

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010224
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517010224.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému X. E., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom v W., N. XXXX/XX, okres W., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. októbra 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové mesto nad Váhom zo dňa 30. apríla 2018 pod sp. zn. 1T/120/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom zo dňa 30. apríla 2018 pod sp. zn. 1T/120/2017 bol obžalovaný X. E., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že „dňa 29.12.2015 v čase o 10.15 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. O. J. s prideleným ev. č. W v obci Z. pod Z., časť W., po ceste II/XXX smerom od obce W., pričom v km 39,70 v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, prešiel v pravotočivej zákrute v rýchlosti 48 km/h do protismerného jazdného pruhu a kde počas jazdy neprispôsobil jej rýchlosť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a následným brzdením v pravotočivej zákrute vošiel do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiídúcim motorovým vozidlom zn. J. J., ev. č. W ktoré viedla vodička O. W. v dôsledku čoho jej spolujazdkyňa poškodená K. B. utrpela vážne zranenia, a to nestabilnú zlomeninu oblúka druhého krčného stavca (C2) bez posunu, zmliaždenie hrudníka vpravo a zmliaždenie ramena vpravo, ktoré si objektívne vyžiadalo liečenie s práceneschopnosťou v trvaní 133 dní, počas ktorého mala po dobu do 64 dní závažne sťažený obvyklý spôsob života“.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere -1.000,- (tisíc) Eur. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 15 (pätnásť) mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho z okruhu oprávnených osôb v zákonnej pätnásťdňovej lehote, teda včas, napadol odvolaním v neprospech obžalovaného iba prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len prokurátor) pre nesprávnosť výrokov o uložených trestoch, ktoré tresty považoval prokurátor za nezákonné a neprimerane mierne, v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. Uložené tresty predovšetkým neplnia funkciu generálnej prevencie. Hlavným dôvodom je však potreba obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu, s poukazom na spôsobený následok protiprávnym konaním obžalovaného, ktorým je spôsobenie ťažkej ujmy poškodenej na zdraví, čo malo za následok jej liečenie s práceneschopnosťou v trvaní 133 dní a po dobu 64 dní mala poškodená tiež sťažený obvyklý spôsob svojho života. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že za menej závažný priestupok v cestnej premávke je primeranou sankciou peňažná pokuta a za závažnejší priestupok peňažná pokuta spolu so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá a za trestný čin spôsobený v cestnej doprave, navyše s tak závažnými následkami, je zásadne opodstatnené uložiť páchateľovi trest odňatia slobody, ktorého výkon sa odloží pri splnení zákonných podmienok a popritom aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Uloženie peňažného trestu je tiež dôvodné, ale s prihliadnutím na závažnosť okolností prípadu je uloženie takéhoto trestu iba vo výmere 1.000,- Eur neprimerane miernym trestom, nakoľko nepochybne ide o závažnejšie porušenie zákona ako len spáchanie priestupku. Aj keď ide iba o nedbanlivostný trestný čin, vzhľadom na spôsobený následok sa prokurátor nemôže stotožniť s tvrdením prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku o tom, že intenzita narušenia zákonom chráneného záujmu protiprávnym konaním obžalovaného nebola taká, aby to odôvodňovalo uloženie prísnejšieho trestu. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o uložených trestoch a aby podľa § 323 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmiennečným odkladom jeho výkonu, s určením primeranej skúšobnej doby a uloží obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v dolnej polovici zákonného rozpätia.

Obžalovaný X. E. v písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania prokurátora podanom prostredníctvom obhajcu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné, zamietnuť podľa § 319 Tr. poriadku s poukazom na to, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považuje za vecne správny a zákonný. V písomnom vyjadrení obhajca obžalovaného poukázal na to, že obžalovaný sa k spáchaniu žalovaného skutku dobrovoľne priznal a uznal jeho vinu v celom rozsahu a spáchanie skutku úprimne oľutoval. Svoje zavinenie od samého spočiatku nespochybňoval a s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval. U obžalovaného je prevažna viacerých súdom konštatovaných poľahčujúcich okolností, keď priťažujúca okolnosť u neho nie je žiadna, nebol doposiaľ súdne trestaný a bol iba raz postihovaný za priestupok v doprave, je študentom vysokej školy a je vo svojom okolí pozitívne hodnotený. Od spáchania skutku uplynula doba takmer dva a pol roka a z uvedeného je zrejmé, že skutok obžalovaného je ojedinelým vybočením z inak riadne vedeného života obžalovaným. Už doterajší priebeh trestného stíhania je pre neho dostatočným ponaučením a výstrahou k opatrnosti. Vzniknutá škoda - podrobne špecifikovaná už bola uhradená, o čom svedčia i kópie dokladov, ktoré sú súčasťou trestného spisu a túto skutočnosť potvrdili aj poškodení. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti z hľadiska subjektívnej stránky, keď obžalovaný nemohol svojou vôľou ovplyvniť rozsah následku, argumentácia prokurátora o neprimeranosti uložených trestov v odvolacích námietkach nemusí byť správna. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné, zamietol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v celom rozsahu poukázal na vecne správne a zákonné dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu uvedenom v písomnom odôvodnení odvolania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na svoje písomné vyjadrenie k dôvodom podaného odvolania prokurátora a navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné, zamietol.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnil s vyjadreniami svojho obhajcu a s jeho konečným návrhom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 11. septembra 2018, na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2018 preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o uloženom peňažnom treste a treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o uloženom peňažnom treste vo výmere -1.000,- (tisíc) Eur, ustanovení náhradného (eventuálneho) trestu na 1 (jeden) rok, a ani v uloženom výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 15 (pätnásť) mesiacov. Tieto tresty aj podľa názoru odvolacieho súdu sú v posudzovanom prípade trestami primeranými a zákonnými a zodpovedajú všetkým zákonným kritériám určenými pre ich ukládanie v zmysle § 34 Tr. zákona, konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúceho z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim /okresný súd obžalovanému správne priznal všetky tri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona a to s poukazom na skutočnosť, že u obžalovaného bolo prijaté vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a pri tom nebolo u neho aplikované mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona), keď prítiažujúce okolnosti prvostupňový súd správne nezistil, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom všetky uložené tresty obžalovanému sú súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k podmienčnému trestu odňatia slobody, ktorého uloženia obžalovanému sa prokurátor prioritne domáhal, považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského života a zdravia a to aj za použitia prísnejších sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukládania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 odseku 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného X.. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného boli pritom zistené až tri poľahčujúce okolnosti ako to správne konštatoval prvostupňový súd. Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora aj podľa názoru krajského súdu, boli u obžalovaného správne zistené poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona /priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin presvedčivo úprimne oľutoval, a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom/. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odseku 1 Tr. poriadku) a súdu (§ 10 odseku 2 Tr. poriadku), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. poriadku.). Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil prokurátorovi, ako žalobcovi dokazovanie trestnej činnosti obžalovaného, preto podľa názoru odvolacieho súdu takéto postoj obžalovaného bolo potrebné pri

ukladaní trestu tiež zohľadniť. Z hľadiska osoby u obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý pred spáchaním posudzovaného trestného činu nebol odsúdený, teda nebol ani vo výkone trestu odňatia slobody a možno preto konštatovať, že nie je závažne kriminálne narušený. Prokurátorom navrhovaný podmienený trest odňatia slobody by preto bol neprimerane prísny trestom. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatel'a nie je trest odňatia slobody nevyhnutný, pretože účel trestu za splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 49 odseku 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 odseku 1 Tr. zákona možno dosiahnuť aj uložením peňažného trestu v jeho primeranej výmere -1.000,- Eur, s obligatórne ustanoveným náhradným (eventuálnym) primeraným trestom odňatia slobody na 1 (jeden) rok. Takýto trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom spolu s uloženým, tiež primeraným trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu pri dolnej hranici zákonného rozpätia (1 rok až 7 rokov) na 15 (pätnásť) mesiacov zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolačí súd považuje za potrebné uviesť, že nemožno v posudzovanom prípade opomenúť aj dôležitý fakt, a to postoj obžalovaného k ním spôsobenej škode, ktorá už bola v celom rozsahu nahradená. Rovnako nemožno opomenúť tiež ďalší relevantný fakt, že obžalovaný konal z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia - z nedbanlivosti. V tejto súvislosti nemožno súhlasiť s odvolacími argumentami prokurátora o ním načrtnutých princípoch ukladania sankcií páchatel'om porušujúcich predpisy v cestnej premávke. V trestnom konaní totiž ako už bolo uvedené, platí zásada individuálneho postihu tak, ako to dôsledne vyplýva zo znenia ustanovenia § 34 Tr. zákona, nad ktorým nemôže prevládať prvok generálnej prevencie a trestať páchatel'ov trestnej činnosti v cestnej premávke podľa určitého vzorca, ktorý načrtol prokurátor v dôvodoch svojho odvolania nemožno akceptovať. Pokiaľ tiež ide o následok, jeho závažnosť je zohľadnená už v samotnej skutkovej podstate predmetného trestného činu hroziacim trestnoprávnym postihom.

Odvolačí súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených a odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného napadnutých všetkých výrokov o trestoch, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného X. E. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.